

които живѣятъ съ заблуждението, че не могатъ да работятъ, че сж въ тъмнина, въ безсилие и невежество, веднага изпраща вѣтъра на живота, който въ мигъ разпрѣсва облацитѣ на заблужденията и казва: Всички на работа!

И тъй, ако искате да бждете ученици, първото нѣщо, което се изисква отъ васъ, е да имате абсолютна вѣра въ Учителя си. Каквото и да прави Учителътъ, ученикътъ не трѣбва да се съмнява. Ако ученикътъ се усъмни въ Учителя си, той ще се усъмни и въ себе си. Учителътъ не е нищо друго, освенъ висшето, т. е. Божественото начало въ ученика. Вие можете да замѣстите това начало и съ друга величина, можете да го наречете Богъ, природа, свръхсъзнание и т. н. Каквото име дадете на това начало, вие не трѣбва да се съмнявате въ него. Щомъ се усъмните, всичко изгубвате: и Богъ, и Учителъ, и съзнание. Тогава Учителътъ става за васъ нѣкакъвъ външенъ субектъ, безъ смисълъ, безъ значение. Това не е ученикъ, това не е ученичество. То е все едно да нарисувате като малкото дете една карикатура на дъската и да мислите, че сте нарисували нѣкакъвъ паунъ. Никакъвъ паунъ не е това. Драскулкитѣ на детето не сж рисунки на художника. Съмненията и заблужденията на ученика не сж идеи на ученичество.

Следователно, като ученици, вие трѣбва да прилагате истината въ живота си. Кажете ли нѣщо невѣрно, то ще спре прогреса, раз-